

Изх. № 293/04.07.2018 г.

ДО

Г-Н ЕМИЛ ДИМИТРОВ,

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ЗА
НАБЛЮДЕНИЕ НА ПРИХОДНИТЕ
АГЕНЦИИ И БОРБА СЪС СИВАТА
ИКОНОМИКА И КОНТРАБАНДАТА ПРИ
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ**

Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ,

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА И
ТУРИЗЪМ ПРИ 44-ТО НАРОДНО
СЪБРАНИЕ**

Относно: Законопроект за административното регулиране на икономически дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход, № 854-01-16, внесен от Емил Димитров и група народни представители на 07.03.2018 г., приет на първо гласуване на 06.06.2018 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ДИМИТРОВ,

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КЪНЕВ,

Изразяваме недоволството на нашите членове – браншови организации и търговци от множество икономически дейности, чиито законни интереси ще бъдат неоснователно засегнати от приетия на първо гласуване в пленарна зала Законопроект за административното регулиране на икономически дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход (по-долу Законопроектът). Във връзка с това представяме на Вашето внимание следните конкретни предложения:

1. В чл. 8, ал. 1 т. 1 думите „да има внесен уставен капитал в размер не по-малък от 3 000 000 (три милиона) лева, а за лица, които по закон нямат капитал – да има активи в размер не по-малък от 3 000 000 (три милиона) лева.“

да се заменят с:

„да има внесен уставен капитал, а за лицата, които по закон нямат капитал – да има активи в размер не по-малък от определения по следната скала:

При доставки до 10 000 000 (десет милиона) литра годишно – 5 000 (пет хиляди) лева;

От 10 000 000 (десет милиона) до 100 000 000 (сто милиона) литра годишно – 50 000 (петдесет хиляди) лева;

От 100 000 000 (сто милиона) до 1 000 000 000 (един милиард) литра годишно – 500 000 (петстотин хиляди) лева.

За всеки следващи 1 000 000 000 (един милиард) литра годишно над предходните се добавят по 500 000 (петстотин хиляди) лева към капитала или активите, до достигане на не повече от 3 000 000 (три милиона) лева.“

Мотиви:

Търговията на едро е прекалено широко понятие и в зависимост от обема на продажбите е необходима диференциация, която да осигури равнопоставеност между търговците. По данни на НСИ една компания има обем от продажби около 6 млрд. литра горива за 2014 г. Не е едно и също дали търговецът ще продаде 6 млрд. или 1 милион и затова е необходимо въвеждането на скала.

2. В чл. 8, ал. 3 т. 1 думите „да има внесен уставен капитал в размер не по-малък от 3 000 000 (три милиона) лева, а за лица, които по закон нямат капитал – да има активи в размер не по-малък от 3 000 000 (три милиона) лева.“

да се заменят с:

„да има внесен уставен капитал, а за лицата, които по закон не се изисква капитал – да имат активи в размер не по-малък от определения по следната скала:

При доставки до 10 000 000 (десет милиона) литра годишно – 5 000 (пет хиляди) лева;

От 10 000 000 (десет милиона) до 100 000 000 (сто милиона) литра годишно – 50 000 (петдесет хиляди) лева;

От 100 000 000 (сто милиона) до 1 000 000 000 (един милиард) литра годишно – 500 000 (петстотин хиляди) лева.

За всеки следващи 1 000 000 000 (един милиард) литра годишно над предходните се добавят по 500 000 (петстотин хиляди) лева към капитала или активите, до достигане на не повече от 3 000 000 (три милиона) лева.

Мотиви:

В съответствие с принципите на справедливост и съпоставимост, е необходимо да се създаде скала, която да предоставя на лицата, опериращи с по-малки обеми, възможност да продължат да осъществяват дейността си.

3. В чл. 8, ал. 3 т. 3 думите „да разполага със собствени или наети съдове за съхранение на нефт и/или продукти от нефтен произход с минимална проектна вместимост на всеки съд 100м³ (с изключение на съдовете за съхранение на

биокомпоненти и добавки за подобряване на качеството на горивата), като минималният капацитет на склада следва да е 1000 м³, а при съхранение на втечен нефтен газ – минималният капацитет на склада следва да е 500 м³.“ - **да се заличат**

Мотиви:

Посоченото изискване е прекалено ограничаващо и стеснява кръгът на лицата, които са извършвали дейност до този момент. Вече изградени легални и функциониращи по всички законови правила и изисквания обекти, няма да могат да продължат дейността си, само защото обемът им не кореспондира с новосъздаденото изискване. Няма правило, по което да може да се съобрази обективно нужния обем на съдовете за съхранение. Дейността би могла да се осъществява и с резервоари с по-малък обем и пак да не ощетява държавния бюджет по никакъв начин, защото има всички измервателни уреди, връзка с НАП и всичко необходимо за покриване на законовите изисквания.

4. В чл. 11, ал. 1 т. 1 думите „за лицата по чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 3 – 500 000 лева.“

да се заменят със:

„за лицата по чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 3 – 50 000 (петдесет хиляди) лева.“

Мотиви:

Гаранцията въобще като форма на гарантиране вземането на държавата от стопанските субекти е нужно да бъде съразмерна с риска за събиране на вземанията. Съобразно другите разпоредби в закона, не е нужно гаранцията да бъде в такъв голям размер, предвид това, че фискът винаги може да удовлетвори вземането си и по други начини. Банковите гаранции са финансов продукт, чиято цена търговците ще се наложи да калкулират в себестойността на продаваните стоки и съответно ще доведе до завишаването на цените за крайните потребители. Още повече, че същата дейност вече е обезпечена с гаранция по чл. 176в от Закон за данък върху добавената стойност.

За всички тези горива, подлежащи на търговия по тези точки, лицето търговец вече е заплатило ДДС, акциз и всички такси, след като ги е закупило от лицензиран данъчен склад или петролна база. Рискът и гаранцията, която го покрива, не са в толкова големи размери.

5. В чл. 11, ал. 1 т. 2 думите „за лицата по чл. 2, ал. 1, т. 2 – 20 000 лева за всеки обект за търговия на дребно, но не повече от 500 000 лева“

да се заменят със:

„за лицата по чл. 2, ал. 1, т. 2 – 10 000 (десет хиляди) лева за всеки обект за търговия на дребно, но не повече от 200 000 (двеста хиляди) лева.“

Мотиви:

Отново става дума за гаранции, аргументите против които бяха посочени в предходната точка, а и след като търговецът разполага с обект, държавата винаги би могла да удовлетвори вземането си от неговото имущество.

6. В чл. 11, ал. 2 думите „Размерът на обезпечението не може да бъде повече от 500 000 лева независимо от броя и вида на дейностите по чл. 2, ал. 1, за които лицето е получило регистрация.“

да се заменят с:

„Размерът на обезпечението не може да бъде повече от 200 000 (двеста хиляди) лева независимо от броя и вида на дейностите по чл. 2, ал. 1, за които лицето е получило регистрация.“

Мотиви:

Отново става дума за гаранция, аргументите по повод на която бяха посочени по-горе.

7. В **чл. 18, ал. 3** след първото изречение, а именно: „В срок до десет работни дни от отстраняване на непълнотите и/или неточностите по ал. 2, длъжностните лица по ал. 1 предлагат на министъра на икономиката или на оправомощен от него заместник-министър да издаде удостоверение за вписване в регистъра, съответно мотивирано решение за отказ за вписване в регистъра.“

да се добави ново изречение второ със следното съдържание:

„Министърът или оправомощеният от него заместник-министър издава удостоверение за вписване в регистъра в срок до седем дни от получаване на предложението.“

Мотиви:

След като всички предишни стъпки от процеса по вписване в регистъра и издаване на удостоверение на лицата са ограничени от времеви срок е редно и за последната, в която министърът или оправомощено от него лице – заместник-министър завършва процедурата, да има срок. В противен случай липсата на срок създава предпоставки за злоупотреби и корупционни практики.

8. В **чл. 24, ал. 2** думите „Бензиностанция не може да се разполага на разстояние по-малко от 100 метра от вътрешен обект.“ – **да се заличат.**

Мотиви:

Това изискване не кореспондира действащото законодателство в областта на строителството, нито с устройство на територията. Още повече – към настоящия момент има обекти, които са законово изградени и пуснати в експлоатация съобразно всички нормативни изисквания, които обаче няма да отговарят на новото изискване за отстояние от 100 м, поради което ще трябва да бъдат затворени. Това е пряко нарушение на чл. 17 и 19 от Конституцията на Република България.

9. В **чл. 25** изречението „Забранява се зареждането с продукти от нефтен произход на пътни превозни средства или извънпътна техника или механизация от мобилни бензиностанции, други пътни превозни средства, преместваеми обекти или подвижни съоръжения, с изключение на зареждането от вътрешен обект за собствени нужди, като и зареждането за собствено потребление с използване на максимум един съд с вместимост до 20 литра.“ – **да се заличи.**

Мотиви:

Посоченото изискване ограничава нелогично и неправомерно продажбите от бензиностанциите. Няма пречка, нито вреда за фиска, ако се продават по-големи количества от туби по 20 литра. След като бензиностанцията отчита продажбите си с

нивомерни системи и фискална памет, няма логика да не може от нея да се продаде всякакво количество. Така написана разпоредбата означава, че не може клиент да дойде и да натовари на камион отговарящ на изискванията на ADR 2000 л гориво и да зареди с тях собствения си резервоар, който не е неподвижно прикрепен към недвижим имот след това или да ги потреби както намери за добре – например за зареждане на комбайн на полето. Такава продажба не представлява риск за никого, след като вече за нея има изпратени данни в НАП от системите на бензиностанцията и по никакъв начин не може да бъде причислена към риск за контрабанда.

10. В Допълнителната разпоредба, § 1 т. 6, в легалната дефиниция „Бензиностанция” е трайно прикрепен към недвижим имот обект, отговарящ на изискванията на устройство на територията и строителните изисквания, предназначен за непосредствено зареждане на пътни превозни средства на територията на обекта.“
- да се заличи думата „непосредствено”, а след думата „обекта” да се добави:

„както и за товарене на горива в специализирани транспортни средства и съдове в съответствие с разпоредбите по ADR и представляващи продажба на крайни клиенти находящи се извън територията на обекта.“

Мотиви:

Когато от бензиностанция, оборудвана с всички законово изискуеми средства за измерване и регистриране на продажбите – нивомерни системи и системи с фискални паметни, се продават количества гориво, не съществува опасност да бъде ощетен държавния бюджет. Продажбата се регистрира надлежно и за нея се внасят всички дължими данъци. Затова е нецелесъобразно и законово неоправдано, да не може на бензиностанция лице да натовари дори 2000 л в транспортно средство, което отговаря на разпоредбите за превоз на товари по ADR, след като горивото на практика ще бъде закупено с фискален бон и продажбата ще бъде надлежно регистрирана от системите на НАП. Съвременните земеделски машини събират в резервоарите си над 1200 л гориво. Дали ще бъде продадено директно в резервоар на комбайн това количество от бензиностанцията или ще бъде натоварено на превозно средство (в съответствие с ADR) няма финансово отражение върху бюджета – продажбата е извършена при еднакъв фискален резултат, а дължимия налог е внесен.

С УВАЖЕНИЕ,

**ВАСИЛ ВЕЛЕВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ
НА АСОЦИАЦИЯ НА ИНДУСТРИАЛНИЯ
КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ**